

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 19Csp/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019203376
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Štefaničová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2021:0019203376.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudkyňou JUDr. Agátou Štefaničovou v spore žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majernikova 3479/3A, 841 05 Bratislava - Karlova Ves, proti žalovanému E., zastúpenému Centrom správnej pomoci, Topolianska 2829/174, 071 01 Michalovce, o zaplatenie 630,41 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu o zaplatenie 630,41 Eur, 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 630,41 Eur od 18.4.2016 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 33,00 Eur zamietá.

II. Priznáva žalovanému ako strane plne úspešnej v konaní náhradu trov v pomere 100%, ktoré je povinný nahradiť žalovanému žalobca.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 17.4.2019 domáhal proti žalovanému zaplatenia 630,41 Eur istiny úveru, odplaty 280,00 Eur, úrokov z úveru, úrokov z omeškania, poplatkov za upomienky 300,00 Eur a zmluvnej pokuty 33,00 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanému poskytol úver na základe zmluvy č. 900304102 zo dňa 17.4.2015 vo výške 1000,00 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 280 eur a úrokom z úveru 59,20% ročne za podmienok dohodnutých v zmluve. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 17.4.2016. V zmysle všeobecných podmienok úveru sa žalobca a žalovaný dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve, je žalovaný povinný uhradiť zmluvnú pokutu 33,00 Eur. Žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušil zmluvu o úvere a stratil výhodu splátok a vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku. Podľa všeobecných podmienok zmluvy sa žalovaný tiež zaviazal v prípade porušenia podmienok zmluvy aj na poplatok za zasielanie upomienok celkom vo výške 30,00 Eur za upomienku, t.j. celkom vo výške 300,00 Eur. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu 369,59 Eur.

2. Na preukázanie svojho nároku predložil žalobca úverovú zmluvu a všeobecné podmienky.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že vznáša námietku premlčania. Tvrdil, že keďže podľa textu žaloby žalovaný stratil výhodu splátok, premlčanie sa vzťahuje na každú dohodnutú splátku. Ďalej uviedol, že žalobca mu nevyplatil sumu dohodnutú v zmluve, a to 1000,00 Eur. Uviedol, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu chýbajúcich náležitostí v spotrebiteľských úveroch. Vytýkal zmluve uvádzanie nesprávneho údaja RPMN, resp. dvoch rozdielnych údajov týkajúcich sa výšky RPMN bez bližšieho odôvodnenia, ako aj výšku úroku z úveru. Ďalej namietal neprimeranú zmluvnú pokutu.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 5.11.2019 uviedol, že zmluva uzavretá so žalovaným obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Obsahuje aj termín konečnej splatnosti úveru, a to 17.4.2016.

Ak mal žalovaný pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 dní. Za platne dohodnutú považoval aj úrokovú sadzbu úveru. Žalovaný zmluvu podpísal, súhlasil s jej podmienkami aj podmienkami poskytnutia úveru. Podľa názoru žalobcu nedošlo k naplneniu dôvodov § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, aby mohol byť úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. K vyjadreniu predložil prehľad splátok úveru zo strany žalovaného. Vo vyjadrení zo dňa 4.12.2019 uviedol, že žalovaný potvrdil prevzatie úveru svojim podpisom, a to formou zmenky. K zmluve bola uzavretá aj dohoda o plnení úveru v splátkach, avšak právo plnenia úveru v splátkach žalovanému zaniklo od počiatku, nakoľko porušil dohodu, a to v časti neuhradenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace. Nastala tak pôvodne dohodnutá splatnosť úveru 17.4.2016.

5. Žalovaný vo vyjadrení z 23.12.2019 uviedol, že úver mu žalobca vyplatil v hotovosti a nie zmenkou. Na preukázanie vyplatenej sumy nepredložil žalobca žiadny dôkaz, čím neunesol dôkazné bremeno v tejto veci. Úver bol vyplatený v podstatne nižšej sume ako je uvedené v zmluve.

6. Súd o nároku žalobcu rozhodol rozsudkom zo dňa 15.1.2020 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 630,41 Eur, 5% ročný úrok z omeškania od 18.4.2016 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 33,00 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol vychádzajúc z právneho názoru, že úver poskytnutý žalovanému je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci 32,50%. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, v ktorom tvrdil, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy, najmä nevykonal dokazovanie na nepreukázanie výšky vyplatenej sumy úveru žalovanému. V odvolaní tvrdil, že žalovanému neboli žiadne peňažné prostriedky vyplatené, a to ani na účet, ani zmenkou ani v hotovosti. Odvolací súd uznesením zo dňa 16.2.2021 v konaní 6CoCsp/36/2020 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie okrem výroku II. o zamietnutí žaloby.

Uviedol, že rozsudok je v napadnutom vyhovujúcom výroku I. nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pretože z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmá úvaha, na základe ktorej dospel súd k záveru, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.000 €, nie je zrejmé, ani akým spôsobom mal byť úver poskytnutý a že titulom tohto úveru žalovaný zaplatil žalobcovi 369,59 €. Ide pritom o skutkové tvrdenia, ktoré boli počas celého konania medzi stranami sporné, keď žalobca tvrdil, že poskytol žalobcovi úver formou zmenky a že žalovaný titulom úveru uhradil 369,59 €, na ktorú skutočnosť však žalobca nepredložil konkrétne dôkazy (že sa jedná o úhrady zo strany žalovaného) a na druhej strane žalovaný poprel vyplatenie akýchkoľvek finančných prostriedkov titulom úveru a rovnako poprel aj vykonanie úhrad titulom úveru. Odôvodnenie rozsudku nie je dostatočné, pretože sa v ňom jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Stranám sporu nezrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, zo skutkových zistení nevyvodil právne závery takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov a tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Odvolací súd ďalej uviedol, že úlohou súdu v ďalšom konaní bude preto na základe doposiaľ vykonaného dokazovania a dokazovania doplneného po vrátení veci ustáliť, či došlo k vyplateniu finančných prostriedkov titulom uzavretej úverovej zmluvy žalobcom žalovanému, v akej výške a akým spôsobom, pričom dôkazné bremeno v tomto smere je na žalobcovi, a takisto bude povinnosťou žalobcu predložiť dôkazy o jeho tvrdení, že žalovaný mu titulom uzavretej úverovej zmluvy plnil 369,59 €. Dal do pozornosti súdu prvej inštancie, že v zmysle uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.4.2015 (č.l. 4 spisu), ako aj v zmysle doterajších tvrdení žalobcu, že žalovanému poskytol úver vo forme zmenky, bude povinnosťou súdu právne posudzovať vec aj podľa ustanovenia § 5a ods. 1 písm. b/ zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (17.4.2015), v zmysle ktorého neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom. Poskytnutie úveru zmenkou tak, ako ho mal uskutočniť žalobca, teda nie je prípustné. Žalobca sa zrejme takto usiloval naplniť požiadavku § 1 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 písm. e/ zákona 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zák. 129/2010 Z.z.), aby úver žalovanému nebol poskytnutý v hotovosti. Ak záväzkom žalobcu vo vzťahu k žalovanému bolo poskytnutie príslušnej čiastky úveru, naplnenie zákonnej požiadavky, aby tento úver z jeho strany vo vzťahu k žalovanému bol realizovaný bezhotovostne, jednoznačne nemohlo byť vykonané vo forme poskytnutia zmenky, ale iba iným, zákonom nevylučujúcim spôsobom, napríklad najbežnejšie formou bankového prevodu príslušnej sumy na jeho alebo ním určený bankový účet. Vylúčené je pritom poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa § 1 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. v hotovosti.

7. Po vrátení veci z odvolacieho súdu súd vyzval žalobcu, aby doplnil dôkazy a skutkové tvrdenia v zmysle záverov zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu. Žalobca podal vo veci vyjadrenie dňa 28.5.2021, v ktorom uviedol, že žalovaným podpísané potvrdenie o prevzatí peňažnej hotovosti sa nachádza na konci zmluvy o úvere, ktorá bola súčasťou žalobného návrhu. Žalovaný slobodne a vážne potvrdil prevzatie finančných prostriedkov formou zmenky. V zmluve je jasne uvedené, že „v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ zároveň svojim podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky“, rovnako je nepochybne uvedený aj samotný podpis žalovaného. V zmysle uvedenom nie je sporné prevzatie zmenky zo strany žalovaného. Okrem toho dispozíciou uhradenej zmenky, tak ako je tomu aj v tomto prípade, ak žalovaný žiadal vyplatiť zmenkovú sumu od žalobcu, žiadny právny predpis nepriznáva. Pričom samotný fakt, že žalovaný predmetnou zmenkou nedisponuje potvrdzuje tú skutočnosť, že predmetná zmenka bola uhradená a žalobca žiadal pri vyplatení zmenkovej sumy vrátenie aj predmetnej zmenky, ktorú žiada súd. Pričom žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 43CoZm/1/2015 zo dňa 23.4.2015, v ktorom súd konštatoval, že „Pokiaľ by bol odporca platil sumu v troch splátkach tak, ako to v konaní tvrdil na úhradu zmenky, mal postupovať podľa § 39 ods.1 Zákona zmenkového a šekového a po zaplatení žiadať vrátenie zmenky, aby tak stiahol zmenku z obehu a aby zabránil tomu, že sa bude jej majiteľ, prípadne ktokoľvek iný domáhať práv z tejto zmenky.“ V zmysle uvedeného ako aj v bežnej obchodnej praxe, žalobca pri uhradení zmenky požaduje jej vrátenie aby nedošlo k jej zneužitiu, prípadne opätovnému požadovaniu o uhradenie zmenkovej sumy, a teda k stiahnutiu zmenky z obehu. Následne sa zmenka, ktorá bolo uhradená skartuje pre zabezpečenie finančných záujmov žalobcu a k eliminovaniu rizika existencie uhradenej zmenky.

8. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinami a z ich obsahu a doplnenia skutkových tvrdení strán sporu zistil tento skutkový stav:

9. Strany sporu uzavreli dňa 17.4.2015 úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 1000,- Eur, ktorý bol žalovaný povinný zaplatiť do 17.4.2016 spolu s poplatkom a vyčísleným úrokom z úveru 592,- Eur. Celkovo mal zaplatiť sumu 1872,- Eur. Úrok z úveru bol stanovený na 59,20% ročne, pri ročnej percentuálnej miere nákladov 28% a priemernej RPMN 21,35%. Podľa vyjadrenia žalobcu žalovaný na úvere zaplatil sumu 369,59 Eur. Zmluva v záverečnej časti obsahuje „Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru“. Podľa textu potvrdenia spotrebiteľ svojim vlastnoručným podpisom potvrdzuje, že žiada úver poskytnúť:

- vkladom na účet vedený v ....., číslo účtu .....
- bankovým prevodom na účet vedený v ....., číslo účtu.....
- zmenkou (v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ zároveň svojim podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky)
- poštovou poukážkou

Na úverovej zmluve je zaškrtnutá možnosť poskytnutia úveru zmenkou. Prevzatie zmenky žalovaný podpísal.

10. Zmluvné strany sa tiež dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v dohodnutej lehote, je povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 33,00 Eur. Spotrebiteľ sa tiež zaviazal uhradiť za každú upomienku čiastku 30,00 Eur do 5 dní od písomnej výzvy na úhradu.

11. Dňa 17.4.2015 uzavreli strany sporu aj dohodu o plnení úveru v splátkach. Poskytnutý úver bol žalovaný povinný vrátiť v 12 mesačných splátkach vždy ku 24. dňu v mesiaci vo výške 156,00 Eur počnúc dňom 24.5.2015 pri RPMN 260,12% a priemernej RPMN 34,42%. Strany sa dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí ktorúkoľvek splátku riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace, dodatok od počiatku zaniká. Z prehľadu splácania úveru bolo zistené, že žalovaný neuhradil ani jednu splátku v dohodnutej výške, keď uhradil sumy 20,00 Eur dňa 16.10.2015, 4.7.2016 a 2.8.2016, dňa 26.11.2015 uhradil 40,49 Eur, dňa 30.11.2015 sumu 13,00 Eur, dňa 21.1.2016 sumu 156 Eur a dňa 23.8.2016 sumu 100,00 Eur.

12. Zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 23.6.2021 zotrval na svojom tvrdení, že žalobca nepreukázal, že úver uvedený v úverovej zmluve vo výške 1000,00 Eur mu bol poskytnutý a taktiež nepreukázal úhrady zo strany žalovaného. Trvali na svojich písomných vyjadreniach ako aj na tvrdení, že žiadna zmenka nebola podpísaná a ani nemohla byť vystavená.

13. Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 369 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná,

ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 544 Občianskeho zákonníka

1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

(2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

14. Žalobca sa žalobou domáhal proti žalovanému zaplata 630,41 Eur ako istiny úveru, odplaty 280,00 Eur, úrokov z úveru, úrokov z omeškania, poplatkov za upomienky 300,00 Eur a zmluvnej pokuty 33,00 Eur. Rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 15.1.2020 v zamietajúcej časti odplaty 280,00 Eur, úrokov z úveru a poplatkov za upomienky 300,00 Eur nadobudol právoplatnosť. Po zrušení veci odvolacím súdom zostal nárok žalobcu na zaplata 630,41 Eur, úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty.

15. Keďže žalovaný namietal premlčanie nároku, súd sa aj po zrušení rozsudku odvolacím súdom najprv musel vysporiadať s námietkou premlčania. Žalovaný tvrdil, že keďže podľa textu žaloby žalovaný stratil výhodu splátok, premlčanie sa vzťahuje na každú dohodnutú splátku. Námietka premlčania však nie je dôvodná, pretože žalobca predložil dohodu o úhrade úveru v splátkach, avšak z jej textu vyplýva, že ak žalovaný nebude uhrádzať splátky v dohodnutej výške a v dohodnutých termínoch, dodatok zaniká od počiatku. V konaní nie je sporné, že žalovaný svoju povinnosť z dohody neplnil, pretože od počiatku jej uzavretia neuhrádzal dohodnutú výšku splátky 156,00 Eur a uhrádzal iba nižšie čiastky (20,00 Eur, 100,00 Eur, 40,00). Preto súd pri posudzovaní premlčania nároku vychádzal z konečného termínu splatnosti dohodnutého v úverovej zmluve, a to 17.4.2016. Žaloba bola podľa potvrdenia súdu podaná dňa 17.4.2019, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby (§100 ods. 1 k § 103 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného dôvodu nemôže byť nárok žalobcu premlčaný a nárok žalobcu súd posudzoval podľa pôvodne uzavretej zmluvy o úvere.

16. Žalovaný sa v konaní bránil a žiadal zamietnuť žalobu s odôvodnením, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že vôbec žalovanému úver poskytol a taktiež hodnoverne nepreukázal, akú sumu žalovaný žalobcovi uhradil. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie, že pri preukázaní poskytnutia úveru žalovanému vychádzal iba z tvrdení žalobcu a rovnako vychádzal iba z tvrdení žalobcu o výške sumy uhradenej žalovaným.

17. Súd vyzval žalobcu, aby preukázal poskytnutie sumy 1000,00 Eur žalovanému a tiež aby preukázal úhradu žalovaného. Žalobca požadované dôkazy nepredložil a zotrval na svojich doterajších prednesoch. Tvrdil, že úver bol žalovanému poskytnutý hotovostne zmenkou, o čom svedčí podpis žalovaného na úverovej zmluve. Súd prvej inštancie z uvedeného pri rozhodovaní rozsudkom zo dňa 15.1.2020 vychádzal, odvolací súd však tento dôkaz žalobcu nepovažoval za dostatočný na preukázanie tvrdenia o poskytnutí úveru žalovanému a žalovaný na pojednávaní konanom dňa 23.6.2021 zotrval na tvrdení, že úver mu poskytnutý nebol.

18.Súd preto vychádzal z toho, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v časti poskytnutia úveru žalovanému, preto žalobu zamietol. Zmluva o úvere zo dňa 17.4.2015, ktorú uzavrel žalobca a žalovaný je zmluvou spotrebiteľskou, ktorá bola uzavretá v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný nepoprel, že úverovú zmluvu podpísal, tvrdil však, že úver uvedený v zmluve mu poskytnutý nebol. V čase uzavretia úverovej zmluvy 17.4.2015 platilo ustanovenie § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti. V závere úverovej zmluvy „Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru“ dával žalobca ako veriteľ možnosť poukázať úver vkladom na účet vedený v banke, bankovým prevodom na účet, poštovou poukážkou alebo zmenkou. U žalovaného je prijatá možnosť zmenkou (teda podľa tvrdenia žalobcu v hotovosti), čo zákon v čase uzavretia zmluvy vylučoval a postihoval sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§11 ods. 1 písm. e) zák. č. 129/2010 Z.z.).

19.Ak žalobca poskytol úver v hotovosti, toto svoje tvrdenie nepreukázal, pretože nepredložil súdu potvrdenie o prevzatí hotovosti žalovaným ani tvrdenú zmenku, ktorá mala prevzatie úveru preukazovať. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na ustanovenie § 39 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb. súd uvádza, že ak zmenka poskytnutá žalobcom žalovanému mala preukazovať dlh žalobcu voči žalovanému, teda že žalovaný bol do času vyplatenia úveru v pozícii veriteľa, potom mal žalobca postupovať podľa citovaného ustanovenia zákona a vyžiadať si od žalovaného tzv. kvitanciu. Kvitancia sa zvyčajne uvádza doložkou na zmenke napr. "zaplatené" a podpíše sa na ňu osoba, ktorá prijala plnenie zo zmenky a zároveň ju odovzdáva platiteľovi. Ak majiteľ zmenky odmietne potvrdenie na zmenke vyznačiť a zmenku vydať, zmenkový dlžník nemusí plniť. Kvitancia chráni každého zmenkového dlžníka pred opätovným uplatnením toho istého plnenia zo zmenky. Žalobcovi teda nič nebránilo dať zmenku o plnení úveru podpísať žalovanému a túto si uchovať, nie zničiť. Žalobca sa tak dostal do dôkaznej núdze týkajúcej sa jeho tvrdenia o poskytnutí úveru zmenkou.

20.Žalobca pri uplatnení nároku vyplývajúceho z hmotného práva má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia je však v zmysle ustanovenia § 132 CSP povinný označiť a predložiť dôkazy, ktoré jeho tvrdenie preukazujú. V súdnej veci ide o dôkazné bremeno žalobcu, ktorý tvrdí, že úver žalovanému poskytol. Nebol však schopný tvrdenie o poskytnutí úveru hodnoverne preukázať.

21.Kedže žalobca nepreukázal, že úver vo výške 1000,00 Eur žalovanému poskytol, nedôvodný je aj nárok žalobcu na požadovanú zmluvnú pokutu, ktorá bola viazaná na porušenie povinnosti žalovaného splácať úver včas. Ak žalovanému úver poskytnutý nebol, nemohol sa dostať žalovaný ani do omeškania so splácaním úveru, preto aj v tejto časti súd žalobu zamietol.

22.O trovách konania súd rozhodol podľa §255 ods. 1 CSP tak, že ich priznal žalovanému, ktorý bol proti žalobcovi v konaní úspešný v celom rozsahu nároku uplatnenom žalobcom. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.

Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.